

[Oluf Pedersen.]

Spekulationen. Ejeren kommer til at sidde langt billigere end Køberen, man faar den byggemodne Jord drevet op i Pris, og Grundprisen øges med det Resultat, at Køberen kommer til at betale en for høj Pris; og samtidig opnaar man, at Køberen tilmed bag- efter kommer til at betale en Grundskyld af den alt for høje Pris, som han i første Omgang har maattet betale for Jorden. Det vil sige, han bliver straffet dobbelt, og man begunstiger i allerhøjeste Grad Spekulationen.

Da den nye Lov om Grundstigningsskyld blev vedtaget, blev det landsfaderligt indskærpet Grundkøberne, hvad de maatte være belavet paa med Hensyn til Grundstigningsskylden, men dette Raad havde været mindre nødvendigt, om man havde vurderet rigtigt, ja, det bliver virkningsløst i det Tilfælde, at det ikke bliver støttet paa en retfærdig Vurdering. Hvordan kan vel en Køber sikre sig imod, at Vurderingsmyndighederne femdoble Ansættelsen af den Jord, han har købt, *efter* at Salget har fundet Sted? Vidste man ikke andet, saa skulde man snart tro, at Over-Skyldraadet bestod af Jordspekulanter. Desværre maa vi fastslaa, at hverken Vurderingsteknikerne eller Over-Skyldraadet her har været deres Opgave voksen. Selv om det er Loven, der er fejlagtigt affattet, gør det ikke Vurderingen mere retfærdig.

Under Behandling af vort Forslag om Ligeret til Grundværdierne blev det sagt, at dette Forslag ikke var anvendeligt ud fra de Principper, som man nu havde for Ansættelse af Jorden, og dette er utvivlsomt rigtigt. En tilsvarende Vurdering af Overgangsjorden som den, der sker nu, vilde efter vort Forslag have været ulovlig. Jeg skal ikke her for de ærede Medlemmer oplæse disse Regler, som vi har affattet. Man vil kende dem i Forvejen, og ellers kan man faa dem hos mig sammen med et Eksempel af mit Blad „Retspolitikken“, hvori der er et Vurderingskort over Strandgaarden, saaledes at man helt kan blive klar over, hvor uretfærdig Vurderingen er af denne Overgangsjord.

Efter mine Regler er det ganske givet, at en Grundvurdering som den her omtalte vilde være ulovlig. Det er ikke saaledes, som maaske nogle enkelte ærede Medlemmer tror, at man ikke kan vurdere til fuld Grundskyld. Tværtimod er en Grundskyldsansættelse, hvorefter en Del svares til det offentlige og en anden Del gøres til Genstand for privat Handel, en næsten umulig Opgave, og dette skal anføres til Vurderings-

myndighedernes Undskyldning. Det egentlige Ansvar maa hvile paa Lovgivningsmagten, og det er paa høje Tid, at man tager Grundvurderingerne op til Debat, og at dette Spørgsmaal løses paa en rationel Maade, det vil sige retfærdigt.

Vi drøftede disse Spørgsmaal i Skattekommissionen, da jeg var indkaldt til denne til en saadan Forhandling. Derimod vilde man i Kommissionen ikke drøfte selve Spørgsmaalet om Inddragning af Grundværdierne. Til Trods for at Forslaget af Regeringen og Rigsdagen var henvist til Skattekommissionen, erklærede denne, at det maatte være Rigsdagens Opgave, det var noget, som Kommissionen ikke var kompetent til at drøfte, og ingen af Rigsdagens Repræsentanter protesterede imod dette.

Jeg skal for min Part heller ikke bestride, at denne Betragtning kan være rigtig, da jo Skattekommissionen nærmest er en Embedsmandskommission, men saa mener jeg rigtignok ogsaa, dette maa faa Konsekvenser for Rigsdagen. Selvfølgelig har vi ogsaa Regeringen; men den er optaget paa saa mange Maader, at den næppe faar Tid til grundlæggende Kriseforanstillinger. Regeringen venter jeg mig for saa vidt intet af paa dette Omraade, navnlig ikke efter det Svar, den højtærede Statsminister gav det ærede Medlem Hr. Gregersen, eller efter de Udtalelser, der forleden blev fremsat af den højtærede Finansminister, der afviste Ønsket om, at han skulde udarbejde Lovforslag, med, at der jo i Forvejen forelaa et fuldt udarbejdet Forslag fra min Side. Dette er for saa vidt ogsaa rigtigt, jeg mener ogsaa, at mine Forslag kan danne sagligt Grundlag for en Drøftelse.

Fra alle Sider, synes jeg, er der under denne Finanslovdebat givet Udtryk for, at her er Problemer, man skal overveje. Nu sidst hørte vi det ærede Medlem Hr. Duborg udtale, at Folketinget havde udmærket Tid til netop at tage disse Spørgsmaal op. Jeg er enig med det ærede Medlem heri, og jeg synes, vi maa se, om vi kan faa gjort noget ved det. Jeg har den Opfattelse, at Folketinget nu maa tage Problemet op ved at nedsætte et særligt Udvalg til at undersøge baade Nødvendigheden af og Muligheden for en Lovgivning til Imødegaelse af Opretholdelsen af de samfundsskadelige Spekulationsværdier, den saakaldte falske Kapital.

Dette Udvalg, mener jeg, bør have følgende Opgaver: For det første at udarbejde Lovforslag, hvorefter de samfundsskabte Værdier kommer til at danne Grund-